

ΕΠΙΚΑΙΝΗΘΝ

Σόφια

θεοδωρίδου

& ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

16 ▶ 10*99

Γιάννης

Μικρούτσικος - Milva

17 ▶ 10*99

Η ΒΕΡΟΙΑ, πόλη πανάρχαια, και με πλούσια παράδοση στον Πολιτισμό, ετοιμάζεται να υποδεχτεί τη νέα χιλιετία με αυτοπεποίθηση και αισιοδοξία.

Ο νέος ΧΩΡΟΣ ΤΕΧΝΩΝ της Βέροιας αναμένεται να δώσει μια νέα ώθηση στα πολιτιστικά δρώμενα της πόλης μας.

Αυτό το πολυδύναμο Πολιτιστικό και Συνεδριακό Κέντρο δεν αποτελεί μόνο ένα αρχιτεκτονικό κόσμημα, αλλά ευελπιστούμε να καταστεί ένας πραγματικός πυρήνας πνευματικής και καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Το κτίριο αυτό παραδίδεται στη Νεολαία της Βέροιας, εκεί που ανήκει. Οι νέοι της πόλης μας δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτε από άλλες πόλεις. Τους παραδίδεται ένας χώρος όπου θα αναδείξουν τα ωραιότερα στοιχεία του χαρακτήρα τους και όπου θα καλλιεργήσουν τα Γράμματα και τις Τέχνες, υπηρετώντας την Πνευματική Βέροια.

Η Βέροια με το κτίριο αυτό περνάει στην πνευματική πρωτοπορία της χώρας μας κι αξίζουν πραγματικά Χάριτες προς όλους εκείνους που υποστήριξαν εξ αρχής την υλοποίηση αυτής της ιδέας για την οποία είμαστε όλοι περήφανοι.

Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω, από τα βάθη της καρδιάς μου, όλους όσοι συνέβαλαν στο να ολοκληρωθεί αυτό το κολοσσιαίο έργο μέσα στα χρονικά όρια που είχε προγραμματιστεί, την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού, την Κατασκευαστική Εταιρία, και όλους εκείνους που πραγματοποίησαν αυτό το αρχιτεκτονικό θαύμα.

Γιάννης Χασιώτης
Δήμαρχος Βέροιας

ΠΡΙΝ από πέντε χρόνια ήταν όλα ένα φιλόδοξο όνειρο. Ωστόσο, ήταν ένα όνειρο που μας συνεπήρε γιατί μας έφερε κοντά σε μια νέα πραγματικότητα, τέτοιας δυναμικής που δύσκολα μέχρι τότε, μπορούσαμε να αντιληφθούμε...

Πιστέψαμε σ' αυτό, του δώσαμε πνοή και τώρα που το όνειρο γίνεται πραγματικότητα, αντιλαμβανόμαστε την τεράστια δύναμη που κρύβει.

Μακάρι, όνειρα σαν κι αυτό, να πραγματοποιούνται πάντα για να μας βγάζουν από την καθημερινότητά μας.

Η Βέροια, είναι πόλη ευτυχημένη. Οι πολίτες της, οι νέοι της, είναι άνθρωποι ευτυχημένοι και φαίνεται πως η αθόρυβη δουλειά υποδομής που έγινε τα τελευταία χρόνια, δεν πήγε χαμένη. Η Βέροια έχει πλέον τον χώρο της στο ευρωπαϊκό πολιτιστικό γίγνεσθαι... Έχει τον «ΧΩΡΟ ΤΕΧΝΩΝ».

Γιάννης Καμπούρης
Διευθυντής του Ενιαίου Φορέα Πολιτισμού Βέροιας

ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ
Κωνσταντίνος Βαφειδής, πρόεδρος

Για την πραγματοποίηση της διοργάνωσης του διημέρου εργάστηκαν:
Αντώνης Ζαγκλακούτης, καλλιτεχνικός συνεργάτης Κ.Π.Π.Ε.
Θωμάς Λιάλιος, αντιπρόεδρος Κ.Π.Π.Ε.
Γιάννης Καμπούρης, διευθυντής του Ενιαίου Φορέα Πολιτισμού
Χαρούλα Ουσουλιτζόγλου-Γεωργιάδου, Γιάννα Πιλιτσίδου, Δημήτρης Ταρατσίδης, Γιώργος Κάκαρης,
Σοφία Γκαγκούση, Νίκος Νικολόπουλος, Αντώνης Στεφανόπουλος, Σοφία Χιονίδου, Σούλης Στάντζος,
Όλγα Μυλωνά, Δημήτρης Βέρρος, Δημήτρης Στεργιόπουλος

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟ GALA ΟΠΕΡΑΣ

Σόνια Θεοδωρίδου

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

Α΄ ΜΕΡΟΣ

G. ROSSINI: *Il Barbiere di Siviglia*, Εισαγωγή
G. ROSSINI: *Il Turco in Italia*, Άρια της Fiorilla
"Non si dà follia maggiore"

W.A. MOZART: *Thamos, König in Aegypten*, Ιντερλούδιο της 5ης πράξης
Allegro molto vivace

F.J. HAYDN: *Scena di Berenice*
Ρετσιτατίβο *"Berenice che fai?"*
Άρια *"Non partir bell' idol mio"*
Ρετσιτατίβο *"Me infelice! Che fingo? Che ragiono?"*
Άρια *"Perché se tanti siete"*

Β΄ ΜΕΡΟΣ

A. CATALANI: *La Wally*
"Ebben, n'andró lontana..."

G. VERDI: *Attila*, Πρελούδιο αρ. I

G. DONIZETTI: *Anna Bolena* –Τελική σκηνή
Ρετσιτατίβο *"Piangete voi? D' onde tal pianto?"*
Άρια *"Al dolce guida mi"*
Ρετσιτατίβο *"Suon festivo?"*
Άρια *"Corria iniqua, l' estrema vendetta"*

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Μουσική Διεύθυνση: Σπύρος Πίσσυνος

Σόνια Θεοδωρίδου

Η σοπράνο Σόνια Θεοδωρίδου γεννήθηκε στη Βέροια. Σπούδασε τραγούδι στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών στην τάξη της κ. Παπαλεξοπούλου απ' όπου απεφοίτησε με Άριστα παμψηφεί και Αριστείο εξαιρετικής επίδοσης.

Της απενεμήθη το βραβείο των υποτροφιών «Μαρία Κάλλας» και ως υπότροφος συνέχισε τις σπουδές της στην Ανώτατη Μουσικής Ακαδημίας της Κολωνίας και στη συνέχεια στο Λονδίνο με την Vera Rosza.

Έχει εμφανιστεί στα σπουδαιότερα λυρικά θέατρα της Ευρώπης όπως: Frankfurt Oper, Berlin Staatsoper unten den Linden, Deutsche Opera Berlin, Staatsoper Hamburg, National Theater München, Stuttgart, Théâtre Royal de la Monnaie-Bruxelles, Théâtre Châtelet de Paris, Teatro Comunale di Firenze, Théâtre Basel, Opera de Lyon, Opera de Montpellier, Festspiele Schwetzingen, Maifestspiele Wiesbaden, Amsterdam, Rotterdam, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού, κ.ά.

Σαν σολίστ έχει τραγουδήσει στην Κολωνία (Koelner Philharmonie), Βουδαπέστη (Franz Liszt Academy), Ιταλία (Reggio Emilia), Λισσαβώνα (Colosseum), στο Τόκιο, Φρανκφούρτη (Alte Oper) και έχει συνεργαστεί με μαέστρους όπως: Wolfgang Sawallisch, Zubin Mehta, Antonio Pappano, René Jakobs, Christoph von Dohnanyi, Gerd Albrecht, Garry Bertini, Ivan Fischer, Marcello Viotti κ.ά.

Το ρεπερτόριό της περιλαμβάνει τους σημαντικότερους ρόλους της όπερας όπως: Fiordiligi (Cosi fan tutte), Elvira (Don Giovanni), Pamina (Zauberfloete), Alcina (Alcina), Violetta (La Traviata), Gilda (Il Rigoletto), Angelica (Suor Angelica), Mimi (La Boheme), Salud (La vida breve), Fiorilla (Il Turco in Italia), Corinna (Il viaggio a Reims), Giulietta (I Capuletti e I Montecchi) κ.ά.

Πρόσφατα κυκλοφόρησαν τρία CD της καλλιτέχνιδος "La Calisto" (Harmonia Mundi)", Η Σόνια Θεοδωρίδου συναντά τον Μάνο Χατζιδάκι" (Σείριος) και το "Recital" (Σείριος).

«**Η** κοινωνία γίνεται ανθρωπίνη όταν καταφέρνει και παράγει ανθρωπιά που δικαίως αποτελεί το μόνιμο αίτημα και τη συχνή ευχή του καθενός και της καθεμιάς μας.

Ο πολιτισμός είναι το όχημα για να καλλιεργήσουμε την ψυχή και τον νου και για να αναπτυχθεί σωστά χρειάζεται εκτός των άλλων και χώρους σαν αυτόν που εγκαινιάζουμε σήμερα, χρειάζεται «ναούς» της τέχνης, της ευγένειας και της ανθρωπιάς. Ένα θέατρο αποτελεί μοναδικό στολίδι σε κάθε πόλη και είναι αναμφισβήτητος χώρος εξαιρετικός, υψηλής αισθητικής και ομορφιάς. Το προσεγμένο περιβάλλον και οι ιδανικές συνθήκες λειτουργίας είναι παράγοντες καθοριστικής σημασίας για την ανάπτυξη και τη λειτουργία της καλλιτεχνικής δημιουργίας, την προσφορά της οποίας κανένα υλικό αγαθό δεν μπορεί να υποκαταστήσει. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, έχουμε την ανάγκη να πλουτίσουμε τον συναισθηματικό και πνευματικό μας κόσμο και εύχομαι μέσα σε αυτόν τον ζεστό χώρο να ζήσετε στιγμές ομορφιάς και συγκίνησης, στιγμές ανθρωπιάς και επικοινωνίας.

Όταν ο Δήμαρχος της πόλης μας, κύριος Γιάννης Χασιώτης, μου έκανε την τιμή να με καλέσει για να εγκαινιάσω με τη φωνή μου αυτήν την πανέμορφη αίθουσα, συγκινήθηκα και ένιωσα μία ανείπωτη υπερφάνεια για την ιδιαίτερη πατρίδα μου, την πόλη στην οποία γεννήθηκα και έζησα το πιο σημαντικά χρόνια της ζωής μου.

Ως κόρη λοιπόν αυτής της πόλης, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που είστε σήμερα εδώ για να ζήσουμε μαζί αυτήν την ιδιαίτερη βραδιά. Η αποψινή συναυλία έχει για μένα πολύ μεγάλη σημασία από οποιαδήποτε άλλη και είναι αφιερωμένη μέσα από την καρδιά μου σε όλους εσάς».

Σπύρος Πίσουνος

Σπύρος Πίσουνος

Ο μαέστρος Σπύρος Πίσουνος άρχισε τη μουσική του εκπαίδευση με σπουδές πιάνου στο Εθνικό Ωδείο Κύπρου υπό την καθοδήγηση της Ελένης Πουργουρίδου και της Λουλού Συμεωνίδου. Σπουδάζοντας με υποτροφία πήρε δίπλωμα σολίστ με Α' βραβείο και άριστα παμφηφεί. Στη συνέχεια απέκτησε και δίπλωμα από τις Βρετανικές Βασιλικές Σχολές Μουσικής. Τιμήθηκε από το Εθνικό Ωδείο Κύπρου με το Μετάλλιο Εξαιρετικής Επιδόσεως, το οποίο εδώ και 50 χρόνια δόθηκε σε άλλους δύο μόνο υπότροφους. Οι σπουδές του στο πιάνο συνεχίστηκαν στο Λονδίνο με ιδιαίτερα μαθήματα από τον Enrique Barenboim –πατέρα και δάσκαλο του Daniel Barenboim.

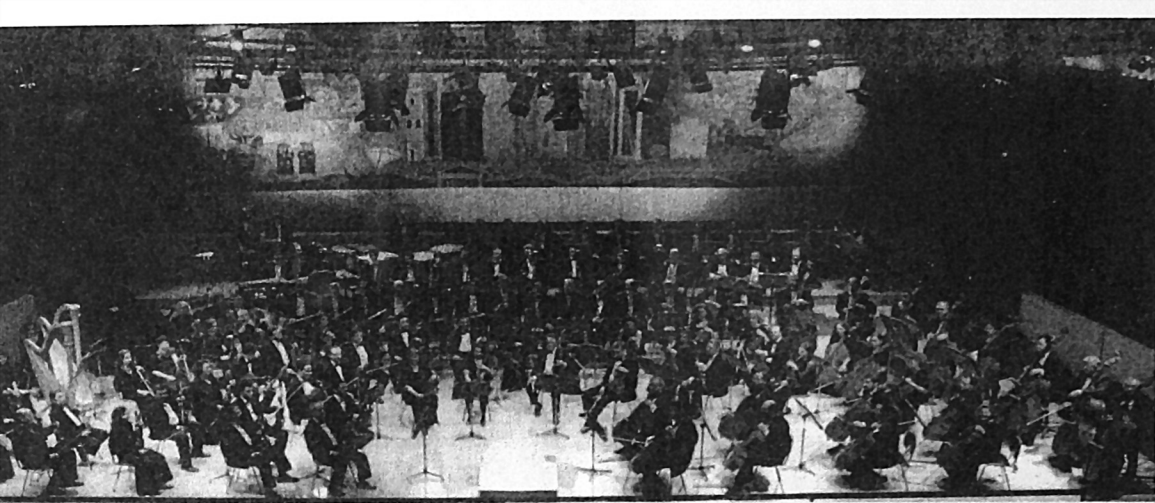
Το 1982 αναχώρησε στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου σπούδασε και βιοφυσική. Στις ΗΠΑ έμεινε για μια δεκαετία και εργάστηκε ως ερευνητής στην ακτινολογία στο Μ.Ι.Τ. και στο Γενικό Νοσοκομείο της Μασσαχουσέτης στη Βοστώνη. Όμως τελικά τον κέρδισε η μουσική.

Το 1992 παίρνοντας μία υποτροφία του Ιδρύματος Λεβέντη με έδρα το Παρίσι συνέχισε σπουδές στη Διεύθυνση Ορχήστρας στο Κονσερβατουάρ της Βιέννης με καθηγητές Georg Mark και Rheinhard Schwarz. Κατά τη διάρκεια των σπουδών διεύθυνσης ορχήστρας εργάστηκε ως βοηθός αρχιμουσικού στη Χορωδία Singverein της Βιέννης και διηύθυνε κυρίως Ορχήστρες Νέων από τη Βιέννη και από την Ισπανία.

Με τη λήξη των σπουδών του, ο Σπύρος Πίσουνος, έγινε το 1996 δεκτός ως σόλο repetiteur διευθυντής ορχήστρας στη Γερμανία, στο Εθνικό Θέατρο του Μανχάϊμ, θέατρο όπου ανεβάζονται περίπου 40 παραγωγές όπερας κάθε σαιζόν. Την ίδια χρονική περίοδο μετείχε ως βοηθός αρχιμουσικού στις πρόβες της Συμφωνικής Ορχήστρας του Ισραήλ, της Κρατικής Όπερας Unter den Linden του Βερολίνου και της όπερας Covent Garden του Λονδίνου. Η πρώτη του εμφάνιση στην Ελλάδα έγινε το 1998 σε συναυλία της Κ.Ο.Θ. με τη σοπράνο Σόνια Θεοδωρίδου.

Για το 1999 απεδέχθη την πρόταση του Antonio Pappano, αρχιμουσικού της Όπερας La Monnaie των Βρυξελλών και principal guest conductor της Φιλαρμονικής του Βάγκνερ στο Θέατρο Carlo Felice της Γένοβας. Αποτέλεσμα αυτής της συνεργασίας ήταν η πρόσκληση να διευθύνει και μια μελλοντική συμφωνική παραγωγή στο ίδιο θέατρο.

Οι μελλοντικές δραστηριότητες του Σπύρου Πίσουνος ως προσκεκλημένου μαέστρου, συμπεριλαμβάνουν μεταξύ άλλων τη διεύθυνση της Συμφωνικής Ορχήστρας της Χαίφας καθώς και της Συμφωνικής Ορχήστρας Giuseppe Verdi του Μιλάνου.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959 ως τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» (Σ.Ο.Β.Ε.). Τον Νοέμβριο του 1969, έπειτα από συνεχείς προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, ιδρυτή και μόνιμου διευθυντή της Σ.Ο.Β.Ε., η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τον τίτλο Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης Κ.Ο.Θ.

Η Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκε με παγκοσμίου φήμης αρχιμουσικούς και σολίστ. Από το 1996 συμμετέχει τακτικά στις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ Αθηνών και στα ΔΗΜΗΤΡΙΑ Θεσσαλονίκης, αντιπροσωπεύοντας επάξια το βορειοελλαδικό δυναμικό.

Στην πορεία της η Κ.Ο.Θ. προσπάθησε να λειτουργήσει πολύπλευρα. Το 1989, γιόρτασε τα 30 χρόνια της ίδρυσής της με συναυλίες στη Λεμεσό και τη Λευκωσία τιμώντας ταυτόχρονα τον ιδρυτή της, μαέστρο και δάσκαλο, Σόλωνα Μιχαηλίδη. Πρωτοπαρουσίασε πολλά έργα Ελλήνων συνθετών και πραγματοποίησε εκδηλώσεις-αφιέρωματα στη μνήμη συνθετών όπως των: Καλομοίρη, Νικήτα, Βάρβογλη, Ευαγγελάτου, Μιχαηλίδη και άλλων. Στον διαγωνισμό νέων καλλιτεχνών που οργάνωσε επί σειρά ετών, παρουσίαζε τους επιτυχόντες σε συναυλίες. Στην αίθουσα «Αυλαία» λειτουργούσε την Ορχήστρα Νέων της Κ.Ο.Θ. και έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς ταλαντούχους νέους μουσικούς να εμφανιστούν είτε ως σολίστ, είτε ως μέλη μικρών συνόλων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, εκτός από τις τακτικές της εμφανίσεις, έδωσε συναυλίες για τη Διεθνή Αμνηστία, για τη Μνήμη του Πολυτεχνείου, καθώς και συναυλίες σε σχολεία, εργοστάσια, πολιτιστικά κέντρα, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και σε πολλές πόλεις της Ελλάδας.

Σήμερα Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο διεθνούς φήμης βιολονίστας Λεωνίδας Καβάκος.

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Θάνος Μικρούτσικος – Milva

Συμμετέχει ο Κώστας Θωμαΐδης

παίζουν οι μουσικοί:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΟΥΝΤΗΣ σοπράνο σαξόφωνο-φλάουτο

ΜΙΧΑΛΗΣ ΒΟΡΗΑΣ βιολί

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΑΚΗΣ κιθάρες

ΓΙΩΤΗΣ ΚΙΟΥΡΤΣΟΓΛΟΥ μπάσο

ΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ πλήκτρα

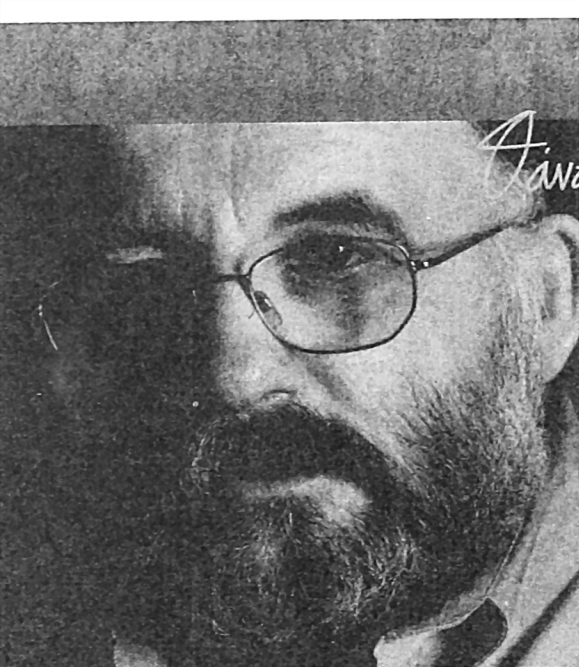
ΝΙΚΟΣ ΚΑΠΗΛΙΔΗΣ τύμπανα

πιάνο ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ

Ηχοληψία αίθουσας: ΝΙΚΟΣ ΕΣΠΙΑΛΙΔΗΣ, TONY BENETELLO

Ηχοληψία σκηνής: ΚΩΣΤΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Φωτισμοί: ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Θάνος Μικρούτσικος

Γεννήθηκε στην Πάτρα το 1947. Ξεκίνησε τις μουσικές σπουδές του σε μικρή ηλικία στη Φιλαρμονική Εταιρεία της Πάτρας και στο Ελληνικό Ωδείο (θεωρία και πιάνο). Ακολούθησαν οι σπουδές και η αποφοίτησή του από το Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ παράλληλα μελέτησε αρμονία, αντίστιξη και σύνθεση με τον καθηγητή-συνθέτη Γ.Α. Παπαϊωάννου.

Ασχολήθηκε με όλα σχεδόν τα είδη μουσικής. Έχει γράψει όπερες, συμφωνική μουσική, μουσική δωματίου, μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο, ηλεκτρονική μουσική. Παράλληλα, ένα μεγάλο μέρος της δουλειάς του κινείται στον χώρο του τραγουδιού.

Έχει ηχογραφήσει σαράντα LP και CD, συνθέτοντας τραγούδια πάνω σε στίχους ελλήνων και ξένων ποιητών, συνεργαζόμενος με τις δισκογραφικές εταιρίες EMI Classics, LYRA, SONY (CBS), POLYDOR, ENM, MINOS-EMI, AGORA. Έχει συνεργαστεί με πολλούς Έλληνες και ξένους σκηνοθέτες γράφοντας μουσική για δεκάδες θεατρικά έργα τα οποία έχουν παρουσιαστεί σε ολόκληρο τον κόσμο (Ελλάδα, Βέλγιο, Γαλλία, Ιταλία, ΗΠΑ, Ελβετία, Γερμανία, Ρουμανία, Αυστραλία κ.ά.) ενώ έχει σκηνοθετήσει ο ίδιος τρεις θεατρικές παραγωγές. Έχει γράψει μουσική για τον κινηματογράφο και έχει συνθέσει πολλά έργα κλασικής μουσικής.

Κατά τη διάρκεια της καριέρας του έχει δώσει πολλές συναυλίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει συμμετάσχει ή έχουν παιχτεί έργα του σε πολλά διεθνή φεστιβάλ μουσικής (Λονδίνο, Γλασκώβη, Εδιμβούργο, Παρίσι, Λίλλη, Λυών, Βρυξέλλες, Λιέγη, Γενεύη, Λωζάννη, Βερολίνο, Βερολίνο, Δρέσδη, Λειψία, Βιέννη, Κωνσταντινούπολη, Βουδαπέστη, Άγκυρα, Μοντεβιδέο, Μπουένος Άιρες, Σάο Πάολο, Κάιρο κ.ά.). Έργα του έχουν εκτελεστεί από πολλές μεγάλες ορχήστρες και ορχήστρες μουσικής δωματίου (Φιλαρμονική Ορχήστρα της Στοκχόλμης, της Κρακοβίας, της Λιέγης, της Οζάκα, της Αρμενίας, της Ερφούρτης, Συμφωνική Ορχήστρα της Κωνσταντινούπολης, της Κόρδοβας, του BBC, της Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης των Τυρώνων, Φιλαρμονική Ορχήστρα Δωματίου της Καρλσρούης, Καμεράτα των Βερσαλλιών, της Ρενς, Συμφωνία του Μπόρνμουθ, Ορχήστρα Δωματίου της Άγκυρας, Συγκρότημα Κοντραπούνκτε της Βιέννης, Χορωδία Δωματίου της Βουδαπέστης, Χορωδία Αρνολντ Σένπεργκ, Κουαρτέτο της Όπερας Λα Μοννέ, Κουαρτέτο Ραζουμόβσκι, Καμεράτα-Ορχήστρα των φίλων της Μουσικής, Ορχήστρα των Χρωμάτων, Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, Οι Σολίστες της Πάτρας κ.ά.) Η όπερά του «Η επιστροφή της Ελένης» παίχτηκε για πρώτη φορά στην Αθήνα (Μέγαρο Μουσικής) το 1993 ενώ το 1999 παρουσιάστηκε η νέα παραγωγή της όπερας στην Αθήνα, στην όπερα του Μοντελιέ και στη Φλωρεντία (Θέατρο Βέρντι) στο πλαίσιο του Φλωρεντινού Μάη.

Ο Θάνος Μικρούτσικος είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών και της Ένωσης Μουσικοσυνθετών Ελλάδος. Είναι ιδρυτής του Διεθνούς Φεστιβάλ Πάτρας του οποίου υπήρξε καλλιτεχνικός διευθυντής από το 1986 ως το 1990. Από το 1990 ως το 1993 διετέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής του Μουσικού Αναλογίου στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Τον Οκτώβριο του 1993 ανέλαβε καθήκοντα αναπληρωτή Υπουργού Πολιτισμού. Έγινε Υπουργός Πολιτισμού τον Μάρτιο του 1994 παραμένοντας στη θέση αυτή ως τον Ιανουάριο του 1996.

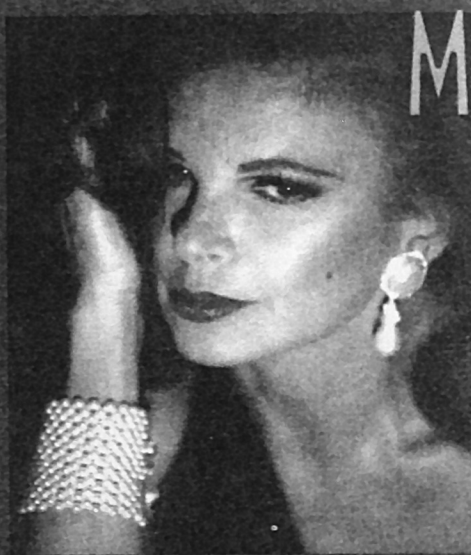
Από τον Οκτώβριο του '98 ως τον Φεβρουάριο του '99 διετέλεσε πρόεδρος και γενικός διευθυντής του Ελληνικού Φεστιβάλ (Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου).

...**Ε**νώ δουλέψαμε σκληρά για πολύ καιρό και στο Υπουργείο Πολιτισμού και στη Βέροια προκειμένου να βρούμε τον κατάλληλο θεσμό που αρμόζει στην πόλη, αποφασίσαμε άμεσα και με συνοπτικές διαδικασίες τη δημιουργία του «Χώρου Τεχνών», του λαμπρού αυτού οικοδομηματος που εγκαινιάζεται αυτές τις ημέρες. Τώρα, μόλις τρία χρόνια μετά, είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος και συγκινημένος που συμμετέχω ως μουσικός στις γιορτές των εγκαινίων.

Η Βέροια, πόλη ιστορική, αξίζει να έχει έναν τέτοιο χώρο.

Έναν χώρο που, πιστέψτε με, τον ζηλεύουν πολλές αντίστοιχες πόλεις της Ευρώπης. Η τέχνη που είναι το χνάρι του ανθρώπου πάνω στη γη, έχει ακόμη ένα σπίτι για να ανθίσει.

Milva Milva

1939 Η Μίλβα (Μαρία Ύλβα Μπολκάτι) γεννιέται στο Γκόρο της Φεράρα στις 17 Ιουλίου.

1959 Συμμετέχει σε διαγωνισμό για νέες φωνές που οργανώνει η RAI και κατατάσσεται πρώτη ανάμεσα σε 7600 διαγωνιζόμενους. Γράφει τον πρώτο της δίσκο.

1961 Εμφανίζεται στο φεστιβάλ του Σανρέμο, συμμετέχοντας με το "Il Mare nel Cassetto".

1962 Ήδη αναδεικνύεται από την κριτική ως η «τραγουδίστρια της χρονιάς». Ερμηνεύει μαζί με την Gina Lollobrigida την πρώτη της ταινία "La Bellezza d' Ippolita".

1963 Αρχίζει η εποχή της με ένα ρεπερτόριο από σπιρίτσουαλς, γκόσπελ και τραγούδια διαμαρτυρίας.

1964 Κυκλοφορεί το "Le Canzoni del Tabarin e Canzoni da Cortile".

1965 Πρώτη συνάντηση με το Piccolo Teatro του Μιλάνου: γράφει το "Canti della Libertà" και ο Paolo Grassi την καλεί να τραγουδήσει τα κομμάτια αυτού του δίσκου επίκαιρα της 20ής επέτειου της Απελευθέρωσης. Με τον Arnoldo Foà παρουσιάζει στο θέατρο Lirico του Μιλάνου το "Canti e Poesie della Libertà" και αμέσως μετά γίνεται η πρωταγωνίστρια των δύο ρεσιτάλ που σκηνοθέτησε ο Giorgio Strehler: "Ma... Cos'è Questa Crisi" και "Milva Canta Brecht". Έτσι αρχίζει μια καλλιτεχνική διαδρομή όπου δίπλα στην καλή ελαφρά μουσική βρίσκεται η σύγχρονη μουσική ποιότητας.

1968 Αφού ξεκίνησε στο θέατρο πρόζας με το «Ruzzante» του Gianfranco de Bosio, συμμετέχει στην ομάδα του Strehler "Teatro e Azione" για την παράσταση του Peter Weiss "Cantata di un Mostro Lusitano".

1969 Παίρνει το βραβείο Maschera d'Argento ερμηνεύοντας με τον Gino Bramieri το "Angeli in Bandiera" των Garinei και Giovannini.

1972 Επιστρέφει στον κινηματογράφο δίπλα στη Silvana Mangano στην ταινία "D'Amore si Muore" του Patroni Griffi. Στη Βενετία παίρνει την Gondola d' Oro για τις πωλήσεις του "La Filanda". Την ίδια χρονιά ανεβαίνει η αξέχαστη παράσταση του Strehler "L' Opera da tre soldi" [Η Όπερα της Πεντάρας] στην οποία η Μίλβα θα είναι μια αξέχαστη Τζένου των Πειραστών. Αυτή η νέα εμπειρία την φέρνει στα μεγάλα θέατρα και φεστιβάλ της Ευρώπης.

1973 Εμφανίζεται στο Φεστιβάλ του Εδιμβούργου με τα τραγούδια του Brecht.

1975 Με το ίδιο ρεσιτάλ εμφανίζεται στο Berliner Festwochen, μετά στο Théâtre de la Monnaie των Βρυξελλών. Την ίδια χρονιά ο Strehler βάζει δίπλα της τον Tino Carraro για μια νέα παρουσίαση του Μπρεχτικού ρεσιτάλ.

1976 Βραβείο δισκογραφίας των Γερμανών κριτικών για τον δίσκο "Milva Canta Brecht" υπό τη διεύθυνση του Giorgio Strehler.

1978 Γράφει το άλμπουμ με τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη. Στη Γερμανία της απονέμεται ο πλατινένιος δίσκος για το απόλυτο ρεκόρ πωλήσεων της γερμανικής εκτέλεσης του "Von Tag zu Tag".

1979 Ανέβασμο της καινούργιας παραγωγής "Canzoni Tra le Due Guerre" με την οποία επιστρέφει στο Φεστιβάλ του Βερολίνου και κάνει μια μεγάλη περιοδεία στην Ιταλία και στα πιο διάσημα θέατρα της Ευρώπης.

1980 Ενώ κατακτά ένα δεύτερο χρυσό δίσκο στη Γερμανία με το "Was ich denke" στην Ιταλία γράφει το "La Rossa" με τραγούδια του Enzo Jannacci.

1981 Πρωταγωνιστεί στην Όπερα του Βερολίνου, στην παράσταση "Die sieben Todsünden der Kleinbürger" [Τα 7 θανάσιμα Αμαρτήματα] των Brecht και Weill η οποία θα ενταχθεί σταθερά στο ρεπερτόριό της και θα την φέρει στο θέατρο Regio του Τορίνου, στην Ακαδημία της Santa Cecilia, στο Comunale της Φλωρεντίας, στην Opera Comique του Παρισιού. Για τη RAI παρουσιάζει κάθε Σάββατο βράδυ την εκπομπή "Al Paradiso" η οποία την επόμενη χρονιά βραβεύεται με το Rose d' Or του Montreux. Στη Γερμανία της απονέμεται ο τρίτος χρυσός δίσκος για το "Ich hab keine Angst" σε μουσική του Βαγγέλη Παπαθανασίου. [Η ιταλική εκτέλεση θα κυκλοφορήσει δύο χρόνια μετά με τον τίτλο "Identikit"].

1982 Πρώτη συνεργασία με τον Franco Battiato που γράφει γι' αυτήν τα τραγούδια του δίσκου "Milva e dintorni". Την ίδια χρονιά η Μίλβα γυρίζει μαζί με τον Strehler με το Μπρεχτικό ρεσιτάλ τους στο θέατρο Odeon στο Παρίσι και αμέσως μετά ο Luciano Berio της εμπιστεύεται έναν πρώτο

ρόλο στην καινούργια του όπερα "La Vera Storia" σε λιμπρέτο του Italo Calvino, η οποία αφού παρουσιάστηκε στη Σκάλα του Μιλάνου φιλοξενήθηκε επίσης στην Όπερα του Παρισιού, στον Μουσικό Μάιο της Φλωρεντίας, στην Όπερα του Άμστερνταμ.

1983 Τραγουδά στο Olympia στο Παρίσι, όπου είχε πρωταεμφανιστεί το 1962. Μαζί με τους Nicole Garcia και Heinz Bennet συμμετέχει στην ταινία "Via degli Sprecchi" της Giovanna Gagliardo.

1984 Εμφανίζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, μετά παρουσιάζει στο Λος Άντζελες, επί ευκαιρία της Ολυμπιάδας, το Μπρεκτικό ρεσιτάλ της μαζί με τον θίασο του Piccolo Teatro του Μιλάνου. Τότε ο Peter Brook της καλεί στο θέατρο του Les Bouffes du Nord στο Παρίσι, για να εμφανιστεί μαζί με τον Astor Piazzolla στην παράσταση "El Tango" η οποία κατόπιν παρουσιάστηκε σ' όλον τον κόσμο: στην Ιταλία, στα πιο σημαντικά φεστιβάλ της Γαλλίας, στη Νότιο Αμερική και τέλος στην Ιαπωνία.

1985 Κυκλοφορούν οι δίσκοι "Milva e Astor Piazzolla live at the Bouffes du Nord" και "A corpo a corpo". Παιζει δίπλα στον Michel Piccoli τον Michel Serrault και την Juliette Binoche στην ταινία του Jacques Rouffio "Mon beau frère a tué ma soeur".

1986 Ανεβάζει στο Λονδίνο στο Almeida Theatre το Μπρεκτικό ρεσιτάλ και την ίδια χρονιά συμμετέχει μαζί με τον Renato Bruson, τον José Carreras, την Katia Ricciarelli, την Αγνή Μπάλτσα και την Carla Fracci στο Αφιέρωμα στην Μαρία Κάλλας που μετοδόθηκε σ' όλον τον κόσμο από την Αρένα της Βερόνας. Κατόπιν γράφει σε τρεις γλώσσες (ιταλικά, γερμανικά, γαλλικά) τον νέο δίσκο σε μουσική Βαγγέλι Παπαθανασίου "Tra due sogni". Ξαναπαίζει τον ρόλο της Τζένυς των Πειρατών στο καινούργιο ανέβασμα της «Όπερας της Πεντάρας» από τον Giorgio Strehler για πέντε μήνες στο καθημερινό υπερπλήρες θέατρο Châtelet στο Παρίσι.

1987 Επιστρέφει για περίοδο στην Ιαπωνία. Στο θέατρο Queen Elizabeth Hall του Λονδίνου θα εμφανιστεί με τα «7 Θανάσιμα Αμορτήματα», αμέσως μετά καλείται και συμμετέχει στον εορτασμό για την επέτειο της ίδρυσης του Βερολίνου.

1988 Είναι μέλος της επιτροπής στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λοκάρνο, συμμετέχει στην ταινία του Kristoff Zanussi "Wherever you are" και μετά γυρίζει στο Παρίσι την ταινία "Prisonnières" με την Annie Girardot και τη Marie-Christine Barrault. Το φθινόπωρο επιστρέφει στη Σκάλα, με τη Luciana Savignano, στη δραματική χορογραφία του Roland Petit "L'angelo azzurro" από το έργο του Heinrich Mann σε μουσική του Marius Constant.

1989 Επαναλαμβάνει με τον Astor Piazzolla το θέαμα "El Tango" για να το παρουσιάσει στα διάφορα ευρωπαϊκά φεστιβάλ. Με το "Canzoni tra le due guerre" θα εμφανιστεί στο Casino του Παρισιού. Κυκλοφορεί το δεύτερο άλμπουμ με τα τραγούδια του Franco Battiato "Svegliando l'amante che dorme" [το οποίο γράφει λίγο οργότερα στα ισπανικά] που αποτελεί τον πυρήνα του ρεπερτορίου μιας περιόδους κατά την οποία η Μίλβα συνοδεύεται από τον Juri Camisasca. Με τα «7 θανάσιμα Αμορτήματα» ανοίγει τη σεζόν στη Σκάλα.

1990 Χαρακτηρίζεται από την επιστροφή στο Φεστιβάλ του Σανρέμο όπου η Μίλβα, που είχε να εμφανιστεί εκεί από το 1974 παρουσιάζει το "Sono felice". Τον ίδιο χρόνο της απονέμεται το "Βραβείο Tenco".

1991 Αφού εμφανίστηκε μεταξύ άλλων στη Νέα Υόρκη και στην Ιαπωνία η Μίλβα επιστρέφει στην ιταλική σκηνή ερμηνεύοντας τη "Lulu" του Wedekind.

1992 Στην Ιταλία επαναλαμβάνει το "Canzoni tra le due guerre" που στη συνέχεια θα παρουσιάσει και στην Ιαπωνία. Στη Βιέννη η Μίλβα τραγουδά στην Volksoper το "Servus Du". Κυκλοφορεί το άλμπουμ "Mon Amour" που παίρνει τον τίτλο του από το μόνο ανέκδοτο κομμάτι που περιλαμβάνεται σ' αυτήν την ανθολογία των επιτυχιών.

1993 Η Μίλβα ξαφνάζει και διασκεδάζει στον ρόλο του πρίγκηπα Orlovsky ανοίγοντας τη θεατρική σεζόν του θεάτρου Bellini στην Κατάνια με τη «Νυκτερίδα» του Johann Strauss Jr. σε λιμπρέτο διασκευασμένο από τον Gigi Lunagi. Τον Φεβρουάριο η Μίλβα επιστρέφει στο φεστιβάλ του Σανρέμο παρουσιάζοντας το "Uomini addosso". Συνουλές στη Λιέγη και στις Βρυξέλλες όπου συνοδεύεται από συμφωνική ορχήστρα. Για το θέατρο Parioli της Ρώμης γεννιέται το ρεσιτάλ "Milva e le sue tre B" [η Μίλβα και τα τρία B] δηλαδή Brecht, Berio και Battiato. Συμμετέχει στο Canzoniere dell' Estate όπου ανακηρύσσεται η καλύτερη γυναίκα ερμηνεύτρια. Ξαναρχίζει τη θεατρική της δραστηριότητα στη μουσική κωμωδία "La storia di Zaza" του Giancarlo Serpe εμπνευσμένη από την κωμωδία των Bertou και Simon.

1994 Καλείται στο Royal Albert Hall του Λονδίνου για να εμφανιστεί στο "La Vera Storia" του Berio. Ακολουθεί η δέκατη τέταρτη περίοδος της στην Ιαπωνία με ένα αφιέρωμα στα τραγούδια της Εντίθ Πίφφ. Στην Ελλάδα γράφει το άλμπουμ σε μουσική του Θάνου Μικρούτσικου. Αμέσως μετά επιστρέφει στη Γερμανία για μία τουρνέ με το "Canzoni tra le due guerre". Στη Γερμανία επίσης κυκλοφορεί ένα άλμπουμ σε εννοχρήστωση

του James Last με όριες των Bizet, Schumann, Tschaiikowski, Dvorak, Händel... Εμφανίζεται στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ενθουσιάζοντας το Ελληνικό κοινό με την ερμηνεία της στα τραγούδια του Θάνου Μικρούτσικου, από τον δίσκο «Η ΑΛΕΠΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ» που στην Ελλάδα έγινε χρυσός μέσα σ' ένα μήνα. Ο δίσκος αυτός κυκλοφόρησε συγχρόνως στην Ευρώπη κυκλοφορεί ήδη στην Ιαπωνία ενώ τραγουδιμένος στα γερμανικά κυκλοφορεί στη Γερμανία τον Οκτώβριο.

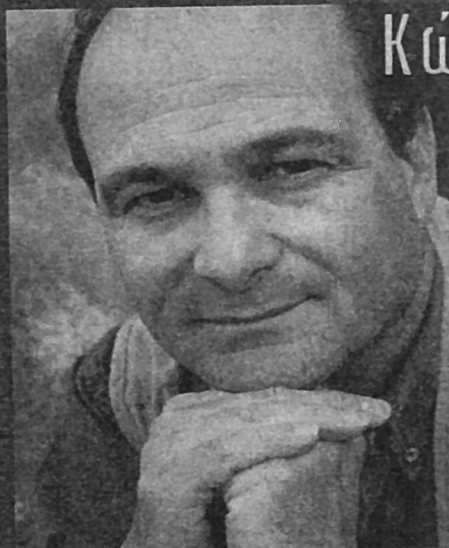
1995 Κορυφαία στιγμή, η επανάληψη της συνεργασίας με τον Giorgio Strehler "Milva canta il nuovo Brecht" στο Piccolo Teatro του Μιλάνου. Δίνονται συναυλίες σε όλη την Ευρώπη και στην Ιαπωνία με το "Vera Storia" των Berio-Calvino και με το "Milva canta un nuovo Brecht". Στο Oslo τραγουδά στην επίσημη τελετή για το Nobel Ειρήνης, υπό τη διεύθυνση του Vladimir Ashkenazy.

1996 Περιοδεύει στην Ιταλία με το θεατρικό έργο του Terence Rattigan "Tosca, onvengo prima dell'alba". Επαναλαμβάνει στο Piccolo Teatro του Μιλάνου και σε θέατρο της Ευρώπης το "Milva canta un nuovo Brecht". Εμφανίζεται στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού για δύο βράδια με περισσότερους από 9.000 θεατές και συνεχίζει με περίοδοι στην Ιαπωνία και με ρεπερτόριο αφιερωμένο στους Θεοδωράκη – Μικρούτσικου – Παπαθανασίου. Συμμετέχει σε δίσκο του διάσημου βιολονίστα Gidon Kremer με μουσική του Astor Piazzolla.

1997 Για 4 μήνες βριαμβεύει στην Ιταλία με το "Milva canta un nuovo Brecht" το οποίο στη συνέχεια παρουσιάζεται στη Βαρκελώνη, στη Ζυρίχη, στη Θεσσαλονίκη και στο Σαρτζέβο. Κυκλοφορεί ο δίσκος "Mia bella Napoli" με παλιά ναπολιτάνικα τραγούδια. Με το Piccolo Teatro παρουσιάζουν το "Milva – el tango de Astor Piazzolla" με το αργεντινικό κουιντέτο του Daniel Binelli. Η παράσταση αυτή παρουσιάζεται και στο Buenos Aires.

1998 Περιοδεύει στη Γερμανία με την "Orchestra di Padova e del Veneto" με μουσικές του Astor Piazzolla. Επαναλαμβάνει το "Milva canta un nuovo Brecht" στην Ιταλία, στο Montevideo, Κωνσταντινούπολη, Tel Aviv, Cairo και συνεχίζει με περίοδοι στην Ιαπωνία με το "Milva – el Tango de Astor Piazzolla" το οποίο στη συνέχεια παρουσιάζει στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού και στο Espace Cardin στο Παρίσι. Επανερχεται στο Τόκιο για τα «7 θανάσιμα αμορτήματα» του Brecht και συνεχίζει στην Ιταλία με το "Milva canta un nuovo Brecht".

1999 Περιοδεύει στη Γερμανία και στην Ιταλία με την «Orchestra della Magna Grecia». Με την "Orchestra di Padova e del Veneto" και το συγκρότημα "Tango Seis" παρουσιάζει το "Milva – el tango de Astor Piazzolla" στην Ιταλία και πρωταγωνιστεί στην όπερα του Astor Piazzolla "Maria de Buenos Aires" στο Opera Teatro Massimo του Palermo, σε σκηνοθεσία Filippo Crivelli. ■

Κώστας Θωμαΐδης

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Από τα οκτώ του χρόνια άρχισε να ασχολείται με τη μουσική, ενώ συγχρόνως πρωταγωνιστούσε στο παιδικό Θέατρο Θεσσαλονίκης.

Το 1972 στην Αθήνα σπουδάζει φωτογραφία και λίγο αργότερα αφοσιώνεται αποκλειστικά στο τραγούδι.

Έχει τραγουδήσει σε πολλές πόλεις της Ελλάδας, της Ευρώπης, στις Η.Π.Α., στον Καναδά, στην Αυστραλία, στην Κύπρο, στην Τουρκία, στην Αίγυπτο κ.ά.

Έχει συνεργαστεί με το ΑΜΦΙ-ΘΕΑΤΡΟ του Σπύρου Ευαγγελάτου καθώς και με το Nouveau Théâtre de Belgique με τον σκηνοθέτη Henri Ronse από το 1982 έως το 1988.

Έπαιξε και τραγούδησε στις παραστάσεις:

“Ο Γέρος της Αλεξάνδρειας” σε ποίηση Κ.Π. Καβάφη και μουσική Θ. Μικρούτσικου (Βρυξέλλες 1982)

“Σονάτα του Σελινόφωτος” σε ποίηση Γ. Ρίτσου και μουσική Θ. Μικρούτσικου (Βρυξέλλες 1985 – Αθήνα 1990)

“Το Πορτρέτο του καλλιτέχνη Σαλτιμπάγκου” (Α΄ Διεθνές Φεστιβάλ Πάτρας 1986)

“Σκοτεινό λιμάνι του Πάθους” σε ποίηση Ν. Καββαδία και μουσική Θ. Μικρούτσικου (Γ΄ Διεθνές Φεστιβάλ Πάτρας 1988)

“Η Κυρία του τρένου” σε ποίηση Γ. Σκαρίμπα (Φεστιβάλ Πειραιά 1991)

“Ο Γέρος της Αλεξάνδρειας” σε ποίηση Κ.Π. Καβάφη και μουσική Θ. Μικρούτσικου (Οκτώβριος 1996, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βόλου)

“Όπου και να ταξιδέψω...” σε ποίηση Γ. Σεφέρη και μουσική Δημήτρη Παπαδημητρίου (Μάιος 1998, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βόλου)

Τον Φεβρουάριο του 1986 έδωσε συναυλία στο θέατρο BERLINER ENSEMBLE στο Βερολίνο με έργα των Μίκη Θεοδωράκη και Θάνου Μικρούτσικου.

Τραγούδησε στο Μέγαρο Μουσικής στις βραδιές:

“Καβάφης – Έλιστ” (μουσική Θ. Μικρούτσικου)

«Ποίηση Βροχή και Μουσική» (Μ. Θεοδωράκης-Μ. Χατζιδάκις-Θ. Μικρούτσικος)

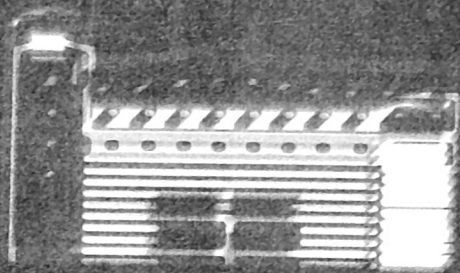
«Κώστας Γιαννίδης»

«Τα τραγούδια της Νύχτας»

«Για φωνή και πιάνο» με τον Θάνο Μικρούτσικο

Έχει συνεργαστεί με τον Μίκη Θεοδωράκη ερμηνεύοντας τα έργα: «Κατάσταση Πολιορκίας» και «Ένας Όμηρος»

Έχει γράψει μουσική για το θέατρο και σαν τραγουδιστής έχει συμμετάσχει σε πολλές δισκογραφικές παραγωγές ενώ παράλληλα τα τελευταία χρόνια είναι παραγωγός ραδιοφωνικών εκπομπών συνεργαζόμενος με τον ΜΕΛΩΔΙΑ FM 100 και τον Sky 100,4.

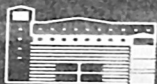

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΔΙΕΚΑΤ^{ΑΤΕ}
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ & ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ, 591 00 ΒΕΡΟΙΑ
ΤΗΛ.: (0331) 62548, FAX: 27914, e-mail: kppever@vernet.gr